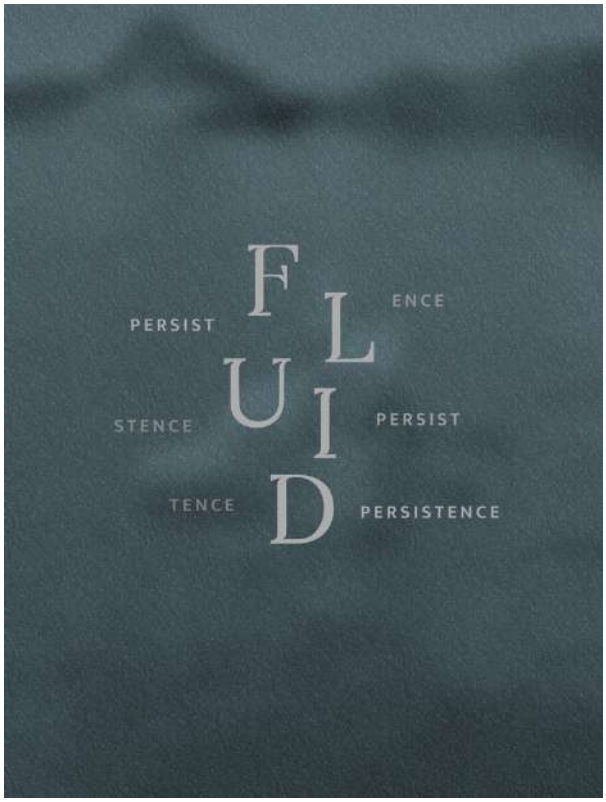

Duration: 12 December 2025 – 31 May 2026 [NiMAC],

The exhibition *Fluid Persistence*, opening on the 12 December 2025 at the Nicosia Municipal Arts Centre, Associated with the Pierides Foundation [NiMAC], begins from two key reference points: a 1943 statement by John Burns in the *Daily Mail* describing the Thames river as "liquid history", and journalist Erica Gies' book, *Water Always Wins* (2021), which urges us to consider the desires of water itself. Water, a vital yet unpredictable force, nourishes ecosystems, shapes landscapes, and flows through human and non-human bodies, while resisting control in an era of rapid development and climate instability. So, the question "What does water want?" becomes critical.

Fluid Persistence brings together nineteen contemporary artists whose work responds, directly or indirectly, to the above ideas. More specifically, their work explores urgent questions relating to ecological destruction, water's role in storytelling and mythmaking, its defining power in geopolitics, its dark and haunting nature, as well as its magical and transformative potential ingrained in the simple truth that we are all bodies of water.

Rooted in Cyprus yet resonating beyond it, the exhibition places local histories of rivers, seas, wetlands, wells, dams and waterways in dialogue with broader environmental and geopolitical contexts. From ancient myths to colonial infrastructures and hidden waterways, water emerges as both a conduit of power and a bearer of memories, whispers, and lost lives. The participating artists trace dormant rivers and fountains in Nicosia, document oral histories, photograph eroded stone surfaces, and map wetland ecosystems and coastlines

marked by territorial control and ecological change. Others deploy water symbolically to address grief, desire, freedom, and the act of catharsis.

Ultimately *Fluid Persistence* foregrounds fluidity as both method and metaphor: the exhibition unfolds as a liquid space where stories expand, memories surface, and submerged tensions rise through real and imagined narratives that unsettle familiar geographies. Visitors are invited to engage with these layered, often overlooked histories, highlighting fluidity not only as a natural condition, but as a form of storytelling that shifts and shapes how we perceive, inhabit and understand the world.

Βάθος ή Επιφάνεια #3, 2023–2025
Κέντημα, μεταξωτές κλωστές

Το μικρό αυτό κεντημένο έργο παραπέμπει στη μορφή ενός σιντριβανιού—μιας εικόνας νερού που ρέει—ενώ ταυτόχρονα αντιστέκεται στην οπτική ακρίβεια. Τα χρώματά του αντλούνται από τα ξερά, ηλιοκαμένα τοπία της Κύπρου, δημιουργώντας μια διακριτική ένταση ανάμεσα στην ιδέα της ροής του νερού και στη βιωμένη πραγματικότητα ενός νησιού που αντιμετωπίζει την έλλειψη και την ξηρασία. Μέσα από την επίπονη, πολυστρωματική διαδικασία του κεντήματος, το έργο αντικατοπτρίζει την κοπιώδη ανάδυση του νερού από τα βάθη της γης. Κάθε ραφή ανακαλεί μια αργή, σκόπιμη άνοδο· μια εύθραυστη, χειρωνακτική κίνηση που υπογραμμίζει τόσο την πολύτιμη φύση του νερού όσο και τη δυσκολία της εμφάνισής του σε ένα περιβάλλον σημαδεμένο από ξηρασία.

Depth or Surface #3, 2023–2025
Embroidery, silk threads

This small, embroidered work evokes the form of a fountain—an image of flowing water—while deliberately resisting visual exactness. Its colours draw from the dry, sun-bleached landscapes of Cyprus, creating a quiet tension between the idea of water in motion and the island's lived realities of scarcity and drought. Through the painstaking, layered act of embroidery, the work mirrors the effortful emergence of water from the depths of the earth. Each stitched thread recalls a slow, deliberate rising; a fragile, manual gesture that underscores both the preciousness of water and the difficulty of its appearance in an environment marked by dryness.

Kyriaki Costa

Lapis Pluvial / Hushed Rain, 2025 Installation fountain
Stainless steel
Variable dimensions

This installation features a thin stream of water running down a suspended chain into a shallow basin, its steady ripples marking the continuous passage of time. By bringing flowing water into an interior space, the work subtly unsettles the boundary between inside and outside, introducing an elemental force that typically belongs outdoors. This quiet intrusion transforms the piece into a study of internal landscapes: as viewers stand before it, the flow echoes the rhythms and circulations of the body itself. In this convergence of mechanism, water, and architecture, the work invites a heightened awareness of nature's persistent force and evokes temporalities that feel both near and distant.

Στάλαξη, 2025 Εγκατάσταση συντριβάνι Ανοξείδωτο ατσάλι Μεταβλητές διαστάσεις

Η εγκατάσταση της Κώστα αφήνει μια λεπτή ροή νερού να κυλά κατά μήκος μιας κρεμαστής αλυσίδας και να καταλήγει σε μια ρηχή λεκάνη, με τους σταθερούς κυματισμούς της να σηματοδοτούν τη συνεχή πάροδο του χρόνου. Εισάγοντας το τρεχούμενο νερό σε έναν εσωτερικό χώρο, το έργο διαταράσσει διακριτικά τα όρια ανάμεσα στο μέσα και στο έξω, φέρνοντας στο προσκήνιο μια στοιχειακή δύναμη που παραδοσιακά ανήκει στον εξωτερικό χώρο. Αυτή η ήσυχη εισβολή του νερού μετατρέπει το έργο σε μια μελέτη εσωτερικών τοπίων: καθώς οι θεατές στέκονται μπροστά του, η ροή αντηχεί τους ρυθμούς και τις ροές του ίδιου του σώματος. Στη σύγκλιση μηχανισμού, νερού και αρχιτεκτονικής, το έργο καλεί σε μια βαθύτερη επίγνωση της επίμονης δύναμης της φύσης και ανακαλεί χρονικότητες που βιώνονται ταυτόχρονα οικείες και μακρινές.

FLUID

Kyriaki Costa

Burnt Waters, A Response to Carlos Fuentes, 2020 Video
Writer: Kyriaki Costa
Copy editing: Stephanos Stephanides

Supporters: British Arts Council, Energy Systems, Well Projects, Ministry of Education and Cultural Affairs CY

Water—its movements, its cycles, and its capacity to hold memory—has long been central to the artist's practice. Her interest was renewed upon encountering *Burnt Waters* by Carlos Fuentes, a book she picked up instinctively and found unexpectedly transformative. Fuentes' collection of Janus-faced stories, marked by tragedy, loss, and spectral presences, portrays Mexico City as a place in perpetual motion: a city repeatedly destroyed and reborn, much like a phoenix rising from its own ashes. Drawn to the book's recurring motifs of liquidity and flow, the artist spent considerable time gathering words, images, and fragments related to water and movement. The short texts presented here emerge from that process. Structured as an abstract epistolary narrative, they distill and reconfigure Fuentes' liquid vocabulary. Through this act of rewriting, the watery language of *Burnt Waters* takes on new life, returning as a series of fictional reflections on change, continuity, and transformation.

Κυριακή Κώστα

Απάντηση στο Νερό Καμμένο του Κάρλος Φουέντες, 2020
Βίντεο
Συγγραφή: Κυριακή Κώστα
Υποστηρικτές: British Arts Council, Energy Systems, Well Projects, Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού Κύπρου

Το νερό—οι κινήσεις του, οι κύκλοι του και η ικανότητά του να διατηρεί μνήμη—αποτελεί διαχρονικά κεντρικό στοιχείο στην πρακτική της καλλιτέχνιδας. Το ενδιαφέρον της αναζωπυρώθηκε όταν ήρθε σε επαφή με το *Burnt Waters* του Carlos Fuentes, ένα βιβλίο που το πήρε στα χέρια της σχεδόν αυθόρμητα και το βρήκε απροσδόκητα μεταμορφωτικό. Η συλλογή διηγημάτων του Fuentes, με τις διπλές και συχνά φαντασιακές αφηγήσεις της, σημαδεμένες από τραγωδία, απώλεια και φασματικές παρουσίες, απεικονίζει την Πόλη του Μεξικού ως έναν τόπο σε διαρκή κίνηση—μια πόλη που καταστρέφεται και αναγεννιέται επανειλημμένα, σαν φοίνικας που αναδύεται από τις στάχτες του. Σαγηνευμένη από τα επαναλαμβανόμενα μοτίβα ρευστότητας και ροής στο βιβλίο, η καλλιτέχνιδα αφιέρωσε μεγάλο μέρος του χρόνου της στη συλλογή λέξεων, εικόνων και αποσπασμάτων γύρω από το νερό και την κίνηση. Τα σύντομα κείμενα που παρουσιάζονται εδώ προέκυψαν από αυτή τη διαδικασία, δομημένα ως αφηρημένη επιστολική αφήγηση, συμπυκνώνουν και αναδιαμορφώνουν το λεξιλόγιο της ρευστής γλώσσας του Fuentes. Μέσα από αυτή τη διαδικασία επανεγγραφής, η γλώσσα του *Burnt Waters* αποκτά νέα ζωή, επιστρέφοντας ως μια σειρά επινοημένων κειμένων γύρω από την αλλαγή, τη συνέχεια και τη μεταμόρφωση.

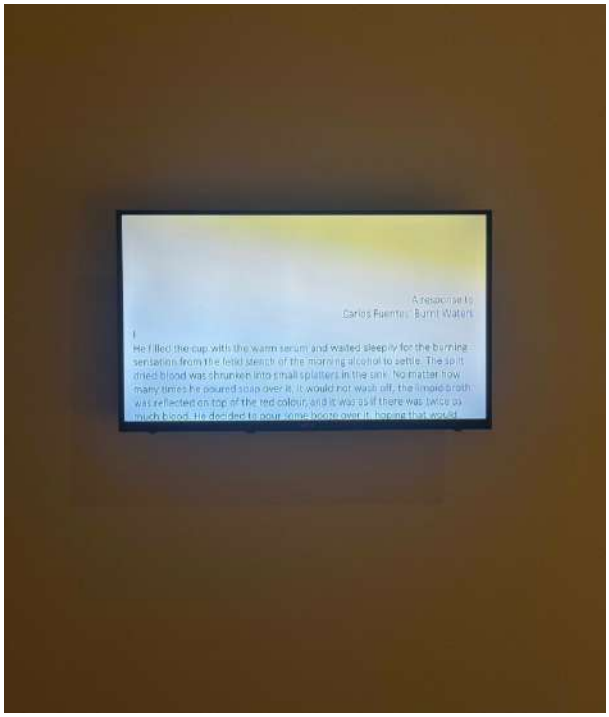
A response to
Carlos Fuentes' Burnt Waters
I
He filled the cup with the warm serum and waited sleepily for the burning
sensation from the fetid stench of the morning alcohol to settle. The spilt
dried blood was shrunken into small splatters in the sink. No matter how
many times he poured soap over it, it would not wash off, the limpid broth
was reflected on top of the red colour, and it was as if there was twice as

